

23. Taas kaipaen pieneen talliin

1. Taas kai-paan pie - neen tal - liin, luo vas - ta - syn - ty - neen. Sain us - kon aar - teen kal - liin, sen kät - kin sy - dä - meen. Käy kans - sa - ni nyt, kai - puu, vie las - ta kat - so - maan! Muu vaik - ka un - hoon vai - puu, ei jou - lu mil - loin - kaan.

2.
Näin, tallin hämärässä
on rauha suloisin.
Mielestä jäävät tässä
maailman pilkatkin.
Oi, täällä kukkimassa
on ruusu ihana
seimessä suojaavassa
hauraana lapsena.

3.
On täällä kaikki toisin
kuin vallan hoveissa.
Sen ihmeen kuinka voisit
ymmärtää, Jumala?
Et jäänyt korkealle,
vaan miellyit köyhyyteen
ja nöyryyt pilkan alle,
ihmisten murheeseen.

4.
Niin, miksi saapunutkaan
et loiston saleihin
ja miksi kumarrutkaan
niin alas, ylhäisin?
Ei, valtiaksi maiden
et tulla tahtonut,
ei saatto kuninkaiden
kättäsi suudellut.

5.
Voit taivaan telttakannen
käskeä suojaamaan
soihduiksi tähdet pannen -
et sitä tahdokaan!
Et enkeleitä taivaan
nyt kutsu aseisiin.
Ei, tahdoit tänne vaivaan,
et silkkiin, samettiin.

6.
Saa varpunenkin suojan
omassa pesässään,
ja pääskyn, suven tuojan,
voit nähdä räystäällään.
On täällä leijonalle
myös vuode omansa,
vaan vuode Jumalalle
on toisten nurkissa.

7.
On täynnä kaipausta
sieluni, Jeesus, nyt.
Jos etsit asumusta,
sen olet löytänyt.
Oi köyhä, koditonkin,
jää köyhän sydämeen!
Se omasi jo onkin,
sen ostit autuuteen.

8.
Voin palmunlehvin peittää
nyt tallin lattian,
muun kaiken syrjään heittää,
kun sinut omistan.
Ja aavistus on meissä
jo riemun ikuisen,
sydämen syvänteissä
kun synnyt, lapsonen.

Mitt hjerte alltid vanker

Säv. Norjalainen toisinto ruotsalaisesta kansansävelmästä
San. Hans A. Brorson 1732, Suom. Pekka Kivekäs 2004
Julkaistu tekijän luvalla.